

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2015. évi március hó 31. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az emberölés bűntettének kísérlete miatt **fk.vádlott** ellen indult büntetőügyben a Pécsi Törvényszék 7.Fk.210/2014/13. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

- a Pécsi Rendőrkapitányságon 02010/43385/2013.id. szám alatt bűnjelként kezelt 4 db véres papírsebkendő megsemmisítését mellőzi és az iratok mellékletekénti kezelését rendeli el;
- a vádlottat 36.910 (harminchatezer-kilencszáztíz) forint elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelezi és megállapítja, hogy további 4.815 (négyezer-nyolcszáztizenöt) forint bűnügyi költség az állam terhén marad.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

A Pécsi Törvényszék a 7.Fk.210/2014/13. számú ítéletével fk.vádlottat a Btk.160.§ (1) bekezdésében meghatározott emberölés bűntettének kísérlete miatt 2 év szabadságvesztésre ítélte, amelynek végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette. A büntetés végrehajtása esetére határozott annak fokozatáról, az előzetes fogvatartás beszámításáról, továbbá a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. Megállapította, hogy a vádlott pártfogó felügyelet alatt áll. Rendelkezett emellett a lefoglalt bűnjelekről, valamint az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére súlyosításért jelentett be fellebbezést. A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség a BF.286/2014/1/III. számú átiratában, valamint a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján - az ügyészi jogorvoslati nyilatkozatot fenntartva - a vádlottal szemben végrehajtandó

szabadságvesztés kiszabását, közügyektől eltiltás alkalmazását, továbbá a pártfogó felügyelet mellőzését indítványozta.

Fk.vádlott és törvényes képviselője, valamint a védő az elsőfokú bíróság ítéletét tudomásul vették. A nyilvános ülésen a vádlott és védője az elsőfokú ítélet helybenhagyására tettek indítványt.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott elsőfokú határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése értelmében a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, amelynek során felderítette és megvizsgálta a tényállás megállapításához szükséges bizonyítékokat. Ezek részletes, külön-külön és összességében történő, a logika szabályainak megfelelő értékelésével, meggyőzően adott számot ténymegállapításairól, köztük a vádlott védekezése elvetésének okairól is.

Az elsőfokú bíróság által megállapított és egyébként senki által nem vitatott tényállás mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, így a Be.352.§ (2) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet indokolásának bizonyítékokat elemző részét kimerítőnek és alaposnak tartotta, annak érvelésével pedig teljes egészében egyetértett. Ekként az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének mindenben eleget tett. A másodfokú bíróság mindössze az alábbiak kiemelését tartotta szükségesnek:

Fk.vádlott a terhére rótt bűncselekményt ténybelileg elismerte ugyan, azonban bűnösségét tagadta azzal, hogy ő csak menekült a helyzetből, amibe önhibáján kívül került, jelesül abból, hogy őt megtámadták.

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a vádlotti védekezést elvetette. Fk.vádlott védekezésével szemben ugyanis a tanúk - *jóllehet egyes pontokon eltérő* - vallomásai mindvégig következetesek voltak abban, hogy a jogtalan támadást a vádlott kezdeményezte, ő volt az, aki **a sértett**re támadt. A vádlott védekezése életszerűtlen, azt a sértett vallomásán túl **tanú1** és **tanú2** érdektelen tanúk vallomása is cáfolja.

Teljességgel kizárja a vádlott által hivatkozott események megtörténtét a sértett által elszenvedett bántalmazás jellege. A sérülésből kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy a szúrás hátulról érte **sértettet**. Ekként a vádlott a neki hátat fordító sértett megszúrásával a jogtalan támadással szemben kifejtett jogos védelmi helyzetre alappal nem hivatkozhat. Ezt támasztotta alá az igazságügyi orvosszakértői vélemény a sértett sérüléseivel kapcsolatosan.

Mindezekre tekintettel helyes az elsőfokú bíróság részéről fk.vádlott bűnösségének megállapítása.

Törvényes a cselekmény minősítése is.

A vádlott által használt eszköz jellege, a sérüléssel érintett testtájék, valamint a vádlott által kifejtett szúrás iránya és erőssége mind-mind arra utalt, hogy a vádlott tudata átfogta a súlyos, akár halált eredményező sérülés bekövetkezésének lehetőségét, amelybe belenyugodott. Ekként cselekménye kizárólag emberölés keretében nyerhetett elbírálást (BH 2003.2.; BH 2013.202.).

Az elsőfokú bíróság túlnyomórészt feltárta az ügyben irányadó bűnösségi körülményeket. További enyhítő körülményként értékelendő a vádlott javára szándékának eshetőleges volta.

Helyesen értékelte enyhítő körülményként a törvényszék, hogy a cselekménye kísérleti szakban maradt. Ennek súlyát azonban csökkenti, hogy a kísérlet közeli és befejezett volt. A kísérlet közeli vagy távoli voltát az dönti el, hogy a ténylegesen bekövetkezett sérelem az elkövető által célba vett vagy az általa szándékolt eredményhez képest hogyan alakul (BH 2001.3.). Jelen esetben a **sértett** halálát kizárólag a gyors és szakszerű orvosi segítség (a sértetten végzett azonnali műtéti beavatkozás) mentette meg, ekként a kísérlet közeli volta vitán felül megállapítható volt.

Az ilyen és hasonló nagy tárgyi súlyú, élet elleni bűncselekmények elkövetőjével szemben általában indokolt végrehajtandó szabadságvesztés-büntetés kiszabása.

Ugyanakkor helyesen hivatkozott a védő arra, hogy fiatalos elkövetővel szemben a végrehajtandó szabadságvesztés kizárólag legvégső megoldás lehet, ha az intézkedés vagy a büntetés célja más módon nem érhető el (Btk.106.§ (3) bekezdése).

Az ügyben beszerzett pártfogó felügyelői vélemény rendkívül kedvező volt a vádlottra nézve, amelynek meggyőző erejét az adta, hogy a pártfogó több alkalommal is járt a vádlott családjánál, személyesen meggyőződve arról, hogy a vádlottnál - miután az előzetes letartóztatásból szabadult - markáns életvezetési fordulat állt be. Erre tekintettel helyesen hivatkozott arra az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség nem éri el azt a szintet, amely szükségessé tenné végrehajtandó szabadságvesztés kiszabását. A bíróság a hosszabb tartamú próbaidővel lehetőséget kívánt adni a vádlottnak, hogy a társadalom hasznos tagjává váljék.

Emellett hangsúlyozza a másodfokú bíróság, hogy a sértett maga is megsértette az általános viselkedési normákat. Amennyiben az elemi udvariasság szabályait betartja, és a túlszűfolt távolsági autóbusszon a megüresedett helyet nem a saját táskájával foglalja el, hanem a vádlott részére lehetővé teszi, hogy ott helyet

foglaljon, a vádlott és a sértett között a nézeteltérés kialakulásának a lehetősége is minimális lett volna. Mindez a sértetti közrehatás mértékét nem érte el, de a büntetés kiszabása során sem lehetett figyelmen kívül hagyni.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját a tekintetben, hogy a vádlottal szemben a végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés szükséges és egyben elégséges joghátrány is; a vádlott életvezetésében megfigyelhető változásra tekintettel a büntetés célját a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése szolgálja leginkább. Erre figyelemmel a súlyosításra irányuló ügyészi jogorvoslat nem vezetett eredményre.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság tévesen rendelkezett az elkövetés nyomait magában hordozó bűnjelekről. Azok a tárgyak, amelyeket a büntetőeljárás - főként a nyomozás - során a nyomok megőrzése, láthatóvá tétele, szakértői vizsgálat alá vonhatósága, ezáltal a bizonyítékként felhasználhatóság érdekében készítenek vagy gyűjtenek be, a bűnügy iratainak részét (mellékletét) képezik, s így lefoglalásukra, az érdemi döntést követően az elkobzásukra vagy megsemmisítésük elrendelésére nem kerülhet sor (BH 2008.296.). E következetes bírói gyakorlatra tekintettel az elkövetés nyomait hordozó bűnjelek megsemmisítését, illetőleg lefoglalás alóli megszüntetését elrendelni nem lehet; azok a büntetőügy iratainak mellékletét képezik. Erre tekintettel a másodfokú bíróság a Pécsi Rendőrkapitányság bűnjelkamrájában őrzött 4 db véres papírzsebkendő lefoglalásának megszüntetésére, valamint megsemmisítésének elrendelésére vonatkozó rendelkezést mellőzte.

Az elsőfokú bírósági eljárás során tartott legelső tárgyaláson a védő igazolatlan távolléte miatt került sor a tárgyalás elhalasztására, új hatánap kijelölésével. E tárgyaláson felmerült bűnügyi költség a szabályszerű idézésre megjelent vádlottat nem terhelheti, annak megfizetésére a vádlott nem kötelezhető. Ekként a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének e rendelkezését megváltoztatva, az első tárgyalási hatánapon felmerült 4.815 forint bűnügyi költségről a Be.339.§ (1) bekezdése alapján megállapította, hogy azt az állam viseli. A nyomozás és az elsőfokú eljárás során felmerült további bűnügyi költséget a vádlott köteles megfizetni a Be.338.§ (1) bekezdése alapján, míg a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget is a vádlott viseli a Be.381.§ (1) bekezdése szerint.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a törvényszék ítéletében pontatlanul jelölte meg a pártfogó felügyelet alkalmazását előíró jogszabályi rendelkezést, mely helyesen a Btk.119.§ (1) bekezdés c) pontja.

Összességében a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fentiek szerint a bűnjelekre és a bűnügyi költségre vonatkozó részében a Be.372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése folytán - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

Pécs, 2015. március 31.

Dr.Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr.Hudvágner András s.k. előadó bíró,
Dr.Bencze Beáta s.k. bíró

A Pécsi Törvényszék 7.Fk.210/2014/13. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Fkf.III.2/2015/3. számú ítélete folytán - az abban írt változtatásokkal - a 2015. évi március hó 31. napján jogerőre emelkedett és - fel nem függesztett részében - végrehajthatóvá vált.

Dr.Tóth Sándor s.k.
a tanács elnöke